

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

„Na katoliški podlagi“.

(Konec.)

S—c. Kaj pa ostane za ubogo domačo hišo? Nič, še delo za našega kmeta ne. S fanatizmom, kakor ga vaše gaslo propoveduje, ne opravimo kar nič v srednjem stanu. Kaj hočete! V seme-nišči sem kot mladič živel, trdno je gosp. pre-fekt pazil na naše berilo, — pa smo le dobili v roke vse, kar smo hoteli, in brali vse navzlic kon-fiskaciji! — Vi mali ljudje hočete ustaviti razvija-nje človeških možganov! Bežite, bežite! Udje ste sicer velike moči, ali vsa še tako disciplinovana moč vaše hirarhije ne bo dosegla tega, kar name-rava; na Slovenskem pa ta boj rešitvi narodovi le škodi. — Meni je namreč vse jedno, če človeka pri-dobim za domače delo, ako je Vašemu sistemu na-sprotnik, ali ne. Vam rudečica v lice stopi, ako vidite v kakem našem zabavnem društvu človeka,

ki ne prisega na vaš politični evangelij, Vam je ženstvo, ki pleše in peva „ničemerne“ domače pe-sni, katerih besede so Vodnikove, Gregorčičeve ali Gorazdove, — strašansko stvar, kojemu se ima po božji postavi jezik odrezati, — Vi se odtegujete na slovenskem Kranjskem ostentativno tem zaba-vam, Novomeški čitalnici sta le dva duhovna uda in jeden teh le pogojno, — dolenskemu pevskemu društvu nobeden. — In kdo od Vas bo tako ne-spameten, da si organizem narodov le misli v po-božnem revnem kmetu, ali kakih pobožni ženi sred-njega stanu! — Jaz si mislim narod večji — in v ta narod naj spada sčasoma kavalir, veleposestnik, trgovec, kojega ladije plujejo po morji, in oni, ki na drobno prodaje, medicinec in pobožni jurist, s kratka vse, vse, kar je slovenska mati rodila in tujec, ki v naših deželah živi, naj bo prijatelj narodu našemu.

To vse doseči je težko, ali ako hočemo rešiti narodu slovenskemu življenje, moramo ta ideal kolikor toliko doseči hoteti. Z Vašim gaslom to ne gre, in dosezanje navedenega smotra tirja katego-rično usredotočenje vseh domoljubov, delo zajedno: delo za pridobivanje zunaj našega kroga stoječih. Vsak poleg tega lahko svojo stroko opravlja, vi kot učitelji ljudstva na leci, mi kot kmetje, juristi etc. in zraven agitatorji za sveto in pred vsem sveto domovinsko stvar. Če mene kurja polt ne obhaja in prav rad in odkritosrčno ljubo s so-borilecem-duhovnikom pri jedni mizi sedim, kaj bi vi tega ne mogli. Pa pri vsaki jedi vprašati, ali se je kuhala „na katoliški podlagi“, to ne gre!

Do tega stališča se morate Vi „Žitniki“ in „Mahniči“ popeti. Ako tega ne morete, potem ste majhne duše in potem Vam je rešitev našega na-roda pred pretečim potujčenjem nič in — unsere Leiber in Krain, unsere Seelen für den Himmel — unsere Herzen für Rom, je Vaša zjutranja in ve-černa molitev, kar z ozirom na naš boj kar nič ne velja.

Vzrasle so Vam s tem, da smo mi posvet-njaki, boječ se zaradi same domovinske ljubezni razdora, ker nam je bila misel: „slogoj rastó male stvari“ — mirno se izogibljavali vsemu, kar bi Vas dražiti utegnilo, — peroti —. Plemeniti ljudje ste, za blapce nas hočete imeti in celo mej najlepšo

cvetko našega življenja, mej učečo se posvetno mla-dino posegavate ter jej nasvetavate, da, če že ne hodi v teologijo, naj tista „ničimerna društva: „Triglav“, „Slovenijo“ v nemar pušča in naj bodo naši vseučiliščniki udje onih „katoliških dijaških društev“ na univerzi, ki se le rekrutujejo iz nem-ških dijakov, ki imajo domačijo v najbolj za-tuhlih hribih Tirolske — Solnograške Gorje, naš lep talent, naš veseli mladi velikošolec z malo Knašovo štipendijo, pa tam! — Ne, ne, v tem prelubem našem velikošolci vriska v najnemi-lejših časih, iz gladnega našega mladeniča na uni-verzi vam iz polnih prs doni: „domovine predrage se okleni!“

Zaman! — vam doni od vseh stranij. Zato, ne trosite močij, ne denarja, bodite pošteni sobo-jevniki za sveto narodno stvar v svojih krogih, ne podlagajte cokelj razvijanju našega življenja, — bodite sicer čudni patroni, ali pametni, ki spoštu-jete misli, prepričanje družih in za Boga, ne dajte misliti, da bo kdo, ki je nemško, italijansko ali fran-cosko literaturo preučil, za predavanja kaj dal, ki so izposojena iz kacega nemškega ali italijanskega konservativnega fanatika! Clara pacta, boni amici, — „sveto služimo sveti slovenski domovini!“

Iz delegacij.

V ponedeljek imel je budgetni odsek avstrijs-ke delegacije prvo svojo sejo. Grof Kalnoky je pri tej priliki razlagal vnanjo politiko. Trdil je, da se razmere od lani neso dosti premenile. Mir ni v nevarnosti, če tudi se ne dá tajiti, da je položaj jako negotov, in se ne vé, ali se bode na bolje ali pa na slabše obrnil. Prevelika važnost se pripisuje spremembi ministerstva v Rumuniji. Može, ki so prišli v Rumuniji na krmilo, so že jedenkrat vla-dali in se z Avstro-Ogersko dobro sporazumeli.

Vlada Catargijeva je tako malo rusofilska, kakor je bila Bratianova. Kalnoky ima popolno za-upanje v Rumunijo, kajti Rumunci so preponosni na svojo narodnost in nezavisnost, da bi se jej hoteli odreči. Tu velja tudi glede Srbije. Ondu je po od-stopu kralja Milana zginila avtoriteta, ki je poprej vladala, in ni čuda, da je to vzbudilo strasti. Treba pa ni misliti, da bodo Srbi hoteli in mogli ures-

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

VI.

(Dalje.)

Gospod kaplan zadržal se je pri Květu slabe pol ure; seljak ga je zopet spremil, in ko je od-hajal, prišla mu je devotka poljubit roko in reč „Bog vas spremlja!“ Ali izrekla je to tako tiho, z glasom jedva slišnim, in povsila je obraz z glo-bokimi očmi še niže k zemlji. Gospod kapelan bil je za besedo sodnikovi hčeri v zadregi; dogodilo se mu je danes to v prvič. Ko je sedel za mizo na-sproti starim, okamenelim obrazom, katerih usta odpirale so se mehaniško, in iz katerih so prihajala vprašanja učena, kakor kedar zabrije oster veter, ni se prestrašil in ni mu bilo potreba niti trenotek premišljati, odgovori so mu kar tekli iz ust. Ko ga je visok, suh profesor, čegar resno obličje je bilo podobno staremu, orumenelemu pergamentu, s so-

pranovim glasom prašal, kako se razdeljuje milost in je hotel najpodrobnejše izreke iz cerkvenih otcov, pripravil ga ni niti za trenotek iz ravnovesja. Ka-tere je vedel, je povedal, katerih pa ni vedel, na-pravil jih je v izborni latinščini sam. Ko so ga vprašali iz cerkvene zgodovine o vseh ekumenskih koncilijih, zmotil se ni niti za jedno leto. Danes pa mu je besed nedostajalo.

„Obvaruj vas Bog,“ rekel je v veži.

Ko pa sta prišla za gumna, ozrl se je kakor slučajno, seljak Květ pa je pripovedoval: „Ko bi ne bilo tega dekleta, ne imel bi na svetu nobene radosti. O Malem Šmarnu spolnila bo osemnajsto leto. Inako bi umrl, in bi to dete moralo biti nesrečno, ne mogel bi niti v grobu pokojno spati . . .“

„Pridnim starišem daje Bog dobre otroke „in dobrim otrokom srečne dni . . .“

Seljak spremil je duhovnika do Okrouhline. Ko pa sta si podala roki, rekel je ljubeznivo: „Ako bi vam postalo kdaj na fari dolgočasno, ne poza-bite poti v Jiřice!“

Gospodu kaplanu pa je prišlo na misel, da je bil danes tu prvič, in da ne pozabi, ako bi sem tudi več ne prišel, te hiše in poti k njej vse svoje

življenje. A ko je prišel v svojo kaplanijo, stopil je k oknu in zagledal se v gozdove, v katerih temne globine se je sonce polagoma spuščalo. Bledo lice zardelo mu je v rumenilu jesenske zore, ki je pla-vala nad temeni črnih gozdov, kakor bi jim hotela zabarvati na čelih mrzkost in kakor bi je tudi ho-tela odeti z odcvelo, otrto krasoto jesensko. A črni lesi odmetali so ponosno večerno zarjo, in žarki njeni pluli so dalje, razlivali se šire, in kaplanija v župi okrouhelski je kar gorela v obsevajoči jo njihovi jasnobi.

Mladi duhovnik ozrl se je mimogrede po so-bici. Bogorodica obešena nad posteljo smehljala se mu je, medni križec na mizi, katerega je njegov oče stiskal k mrjočim ustam, svetil se je, kakor bi bil od čistega zlata, in mračni obraz starega viteza z belim ovratnikom v črnem, španjskem plašči, ki je bil na tukajšnji kaplaniji „železna krava“, začel se je jasiti: bil je baje to jeden prejšnjih lastnikov tukajšnjega gospodarstva, tujec od nekod iz Kastilije. — Videti je bilo, kakor bi jesenska krasota stoprav danes in poleg tega še s poslednjo zarjo mladega duhovnika pozdravljala v fari Okrouhelski.

(Dalje prih.)

ničiti vse fantastične ideje in sanje, ki se sedaj pojavljajo na površje.

Avstrija se mora z mirnostjo močnega, kakor se spodobi velevalisti, držati načela, da se neče mešati v notranje zadeve balkanskih držav, in biti naklonjena balkanskim narodom. Še le potem, ko bi se vzlic naši naklonjenosti ne dala jamstva, katera se bode nam zdelo potrebno zahtevati, bomo vedeli, kaj storiti treba, za varstvo naših koristij. Malim državam se mora pustiti neko svobodno polje, na katerem se morejo gibati in iskati ravnotežja. Srbija nema dovolj moči za agresivno politiko, a ko bi v Srbiji nastalo ognjišče za rovanja proti Avstriji, se bode Avstrija že znala braniti. Vladne spremembe v malih balkanskih državah nemajo takega pomena kakor drugod. Dogodki v Srbiji in Rumuniji neso uzrok, da je evropski položaj še vedno negotov, temveč nezadovoljnost nekaterih narodov s sedanjim evropskim pravnim stanjem. Vsi vladarji in vlade žele miru že zagraditi, ker bi vojna, če bi se začela, se tako razširila, da nikdo ne mara za njo prevzeti odgovornosti. Avstrija je zadovoljna s sedanjim pravnim stanjem in ga ne želi rušiti. Naglašal je dobre odnose z Nemčijo in Italijo. Prejšnja nasprotja mej prebivalstvom v Italiji sicer še neso pozabljena, a nemajo upliva na državno politiko. Avstrijska politika v orijentu je nesebična in korektna. Z vsemi državami je Avstrija v prijateljstvu, torej tudi z Rusijo. Potem je minister dajal pojasnila na nekatera vprašanja delegatov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. junija.

Volilni oklic Mladočehov pojasnjuje, čemu da je potrebna samostojna češka svobodomiselnost stranka. To stranko bilo je treba osnovati, ko se je 1879. leta po ustupu v državni zbor večina češkega kluba brezpogojno zvezala s konservativnimi in klerikalnimi klubi desnici ter ni toliko iskala podpore konservativcev v prid čeških teženj, temveč le pospeševala poslednji čas vedno razvijajoča se klerikalna in reakcionarna stremjenja, n. pr. v šolskem vprašanju itd. Nezavisno češko stranko je pa bilo tudi treba osnovati, ker je večina čeških poslancev bila preveč udana vladi ter je podpirala vse predloge njene, posebno pridno dovoljevala nove davke, ki so sedaj že tako visoki, kakor še neso bili nikoli. Osnovati posebno svobodomiselnost stranko je pa tudi zaradi tega bilo potrebno, ker so konservativni češki poslanci zapustili narodni program ter jeli podpirati dualizem, ki uničuje moč in jedinstvo države ter nezmerno škoduje nemškemu in nemadarskim narodom, in so tako podpora madjarsko-nemške politike v škodo interesom svojega naroda. Naloga svobodomiselnosti stranke bode, poprijeti se narodnega programa, kateri so zapustili konservativni češki poslanci. Potegovala se bode za nezavisnost češke države v mejah avstrijskega cesarstva ter skušala s tem priboriti narodu politično in gospodarsko samostojnost, povzdigniti veljavo nekdanjega slovečega češkega zbora, uresničiti popolno jezikovno enakopravnost, ter ustavljala se bode daljšemu razširjenju reakcije in klerikalizma. Delala bode, da se bolj razvijejo ustavni redi in sploh postopala v duhu napredka, enakosti in politične svobode ter gojila vzajemnost z drugimi slovanskimi narodi v popolni zavesti varnosti češkega naroda kot najzadnejše vetve velikega slovanskega debla. Oklic obeta, da bodo Mladočehi skupno hodili s Staročehi v nekaterih vprašanjih, ki se tičejo brambe in interesov in pravic češkega naroda. Glede sporazumljenja z Nemci pravi oklic, da svobodomiselnost stranka ne hrepeni po kacicah predpravicah Čehov, če tudi ve, da je narod češki ustanovil tisočletno samostojnost čeških dežel in ima tudi sedaj večino v deželi. Svobodomiselnost stranka želi le enakopravnost obeh narodov, da bodeta potem oba skupno delala za občno blaginjo. Mladočehi pa ne bodo trpeli, da bi bile češke manjšine v nemških krajih češke dežele brez varstva. Odločno se bodo ustavljali, da bi se razdelila češka kronovina ali pa proglasila nemščina za državni jezik.

Vnanje države.

Srbski minister notranjih zadev Taušanović je dobil poročilo, da so nastali resni nemiri v Novem Pazaru. Štirje begi so nabrali raznih prostovoljcev in z njimi pregnali prefekte. Dva turška batalijona odposlali so, da napravita red, kar se pa jim še ni posrečilo. Mnogo rodbin je bežalo v Srbijo.

Ruski prestolonaslednik potoval je te dni skozi Berlin h kraljevemu jubileju v Stuttgart. V Berlinu ni niti izstopil iz vagona, kar pač dokazuje, da razmere mej Berlinom in Peterburgom neso najboljše. Prejšnja leta bi se bil gotovo prestolonaslednik pri takej priložnosti ustavil v nemški prestolnici. — Ruski listi se tudi mnogo bavijo s prestolnim govorom cesarja Josipa. „Novoje

Vremja“ posebno naglašajo miroljubnost avstro-ogerskih političnih krogov. Še celo proti odstavku gledé Srbije ta list nema ničesar, samo besede gledé Bolgarske se mu ne zde umestne in pačijo resnico. „Novosti“ pa mislijo, da bodo sedaj avstrofiliški elementi zopet dobili pogum, privrženci fakične nezavisnosti balkanskih narodov ga pa zgubili. Zopet se je pokazala dvoumnost avstrijske politike. — „Journal de St. Petersburg“ je pa objavil prestolni govor brez vsacega komentara, samo one besede, ki govore o nespremenjenih odnosih k vsem vlastim in o upanju, da se ohrani mir, je vidneje natisnil.

Turška oblastva bila so zasledila neko grško zaroto v Makedoniji. Na povelje sultanovo se je bilo sestavilo posebno vojno sodišče in obsodilo zarotnike. Vodja zarote, Pikion, je obsojen k petnajstletnemu prisilnemu delu. Kristos, bivši dragoman in tajnik grškega konzulata v Monastiru, v devetletno, dva zdravnika pa v štiriletno ječo.

Francoski monarhisti so izdali nekak manifest, v katerem naglašajo posebno demokratično mišljenje svoje in zahtevajo revizijo ustave. Ta manifest podpisali so rojalisti, bonapartisti in nekateri Boulangerjevi pristaši. Francoski časopisi se mnogo bavijo s tem manifestom. Republičanski listi mu očitajo veliko nejasnost. V manifestu se natančno ne pové, kako spremembo vladavine da žele.

V kongijski državi hočejo graditi železnico. Belgijska vlada hoče od zbornice v ta namen zahtevati 10 milijonov frankov. Železnica bi povzdignila razvoj te afriške države, pospešila bi trgovino in povzdignila kmetijstvo.

Dopisi.

S Tolminskega 26. junija. (Volitve v Tolminu) vršile so se gladko po volji „Sloge“, toda zadnjič tako, kakor so vsi volilci javno, glasno in razdraženo izražali. Za g. dr. A. Gregorčiča bili so vsi uneti, ker poznajo njegovo delavnost; za gospod dr. Nik. Tonklja pa so silno neradi glasovali. Nekoji so oddajali glasove za g. pristava Gabrijelčiča, ne da je kaj vedel o tem (kakor nekogi trdó), drugi pa niti glasovati neso hoteli. Kdorkoli izmed odličnejših naših mož bi se bil postavil za kandidata, zmagal bi bil soglasno. Take so naše razmere. Na Kranjskem je kandidatov preveč, pri nas premalo. Naši volilci močno razdraženi in čujejo se pikre besede. — Silno se čudimo tudi volitvi v Gorici! Gospoda Rojca so torej še le izpustili! Ali ni še dosti sramote, dosti nesreče na naših plečih?! Ne bojte se, ne bomo več molčali!

V petek volijo trgi. Kobaridci pojdejo vsi na volišče, vsi do zadnjega moža, ki je doma, — za našega prvega pesnika S. Gregorčiča. Hote ga s tem nagraditi za napade dr. M. Gosp. S. Gregorčič pa nič ne ve za to kandidaturo. Dal Bog! Živio!

Iz Kostanjevice 24. junija. [Izv. dopis.] Dopis iz Kostanjevice v št. 140. „Sl. Naroda“ se nam Kostanječanom nič kaj ne dopada; dasi gospod dopisnik, ki pa ni v Kostanjevici ampak v Novem mestu, okolico Kostanjeviško-Šentjernejsko in tukajšnje ljudstvo jako hvali. Uzrok, da se nam ta dopis ne dopade, je pa ta, ker se nahaja v njem neresnica, da se gospod Ignacij Bučar iz Brezovice za kandidata proti gosp. Pfeiferju ponuja.

Gospod Bučar se ni ne le nikomur ponujal za poslanca, temveč vprašan, bi li ne hotel postati gospodu Pfeiferju protikandidat, je naravnost povedal, da nikakor ne.

Nikakor pa ne mislimo, da je gospod dopisnik vedoma pisal neresnico; pisal je tako, kakor so mu drugi povedali, ki pa tudi resnice vedeli neso.

Da pa našim kmetom ne pade v glavo, da bi si svojega zaželenega kandidata vprašali: na kak način hočeš v duševnem oziru našemu narodu pomagati, se ni čuditi. Opustošeni vinogradi, ki so bili jedina zaslomba skoro brez izjeme vsacega tukajšnjega gospodarja, ne dajo kmetu na drugo misliti, kakor jedino na to, kako bi si iz te stiske pomagali.

Kdor jim bo v tej reči znal in hotel v resnici ne le na videzno pomagati, tega bodo spoštovali kakor svojega rešitelja.

Iz Barkovlj (pri Trstu) 26. junija. V Barkovljah vlada sedaj pravo mestno, poletno življenje. Odkar so napravili tu morskala kopališča, izpremenila se je v marsičem naša vas. — Celi dan vidi se odhajati in prihajati polne vozove Trnavaja meščanov; po morji pa plujejo mali parobrodi skoro vedno napolnjeni z ljudstvom. — Društvo za olepšanje mesta ima neki izvršiti velik projekt v Barkovljah; misli se potrositi celi milijon goldinarjev! Barkovlje spominjajo po nekakem na „Wiener Prater“ le enakih šetališč primanjkuje! Gospoda se spreha pod zgočimi solnčnimi žarki! — Krasno je v

Barkovljah po leti! Italijani imenujejo naše selo „la simpatica borgatta“, kar se i pristuje. Barkovlje razširjajo se na vse strani; nekateri že prerokujejo, da bodo v malo letih z mestom zjedinjene. Italijanske „ville“ množe se vedno bolj — in Italijanim dela tu velikanske korake! Domači starodavni živeli propada, ugnjezujejo se že Furlani iz bližnjega kraljestva, katerih je veliko število v tukajšnjih tovarnah. Zares! Pravemu narodnjaku bilo bi „jeremijade“ peti nad propadajočim narodom — ali pa da bi mu ne bilo dano prištevati se sinovom onega nesrečnega „od vseh strani zapuščene“ roda našega! Poitalijančujejo nam šole, urade — ostane nam le še — cerkev! Cerkev! — da, to je zadnja naša trdnjava v okolici! Tam še le spoznamo, da rod naš „še diše“, na vedno se potujčujoči rodni, stari zemlji naši! Sužnji smo, — sužnji — „schiawi“ to nam doni po ušesih. Res bolje, da bi se tukaj ne rodil človek, kateri istinito ljubi svoj rod — in gleda sedaj njega propadanje! Slovani, Slovani! — Vi čuvari carstva! — Tu naseljeni domači in tuji Italijani pravijo domačinom, da treba pozabiti na slovenščino — da sedaj se morajo zvati Barkovlje mesto; da ni več kot je bilo „nekdaj!“ To so Vam za-se pravi liberalci, ti lahoni! Domači starodavni rod naj bi prostovoljno poginil, pred tujim navalom! — Znano Vam bode o izletih, katere je prirejalo društvo „Ginnastica“ v Barkovlje. Tu se je sviral očitno „Garibaldi-jev marš“ in druge jednake skladbe, pri odhodu upilo se je v ladjicah po morji na vse grlo: „Evviva l' Italia“ — da je tudi pomorska policija „na vse grlo“ slišala — a tudi „na vse grlo molčala!“ — O tem sem pred leti poročal v „Slov. Narodu“ — a za take in jednake „otročarije“ se ne zmenijo mnogo pri nas! Znano Vam bode o nameravanej veselici društva „Adrije“ v dvorani kopališča „Excelsior“! Ko je bilo vse pripravljeno — čakali so zadnje dni — in storili toliko, da so se prostori odpovedali. (Dotični gostilničar moral je potem društvu primerno odškodnino plačati.) In kake „neumne zapreke“ je pa stavil magistrat proti tej veselici! Neverjetno — neverjetno dela se z nami tu, kot bi ne bili vredni prištevati se enakim drugim narodnostim države! Proti domačemu pevskega društvu „Adrija“ dela se na nezasišan način — in čudo, da se more še društvo pod jednaciimi udarci vzdržati; peče posebno lahono društveno ime „Adrija“. Ti prokleti „ščavi“ hočejo Adrijo (morje) kot svojo nazivljati! Znani Barkovljanski Capovilla dela na vse kriplje proti omenje nemu društvu; dvakrat je že pregnal društvo iz stanovanja. Domači „poljski čuvaj“ bolje Capovillov sluga čakal je pevce „Adrije“ gredeče iz pevske šole. Zapomnil si je dotične ude, da jih najponižnejše javi „prečastnemu svojemu glavarju“. Capovilla šel je na to k dotičnim gospodarjem ter zahteval, da odpode iz dela vse ude „Adrije“! In nesramnemu kozjebradcu se je nekoliko posrečilo to početnje; vsled enakih ščuvanj odstopilo je nekaj udov od društva. Ko bi hotel o enakih počenjanjih poročati, napolnil bi cele pole; vredno je pa omeniti, da se naš slavni magistrat toliko za društvo „Adrijo“ briga, ter povprašuje o stanovanju itd. dotičnih udov. Društvo „Adrija“ je magistratu in vsem lahomom trn v peti in to posebno sedaj, v času, ko so si izbrali ravno Barkovlje v svoje namene. Dal Bog, da bi se mogla „Adrija“ častno vzdržati v čast narodu — in v veliko jezo Irredente!

X.

Domače stvari.

— (Z Gorenjskega) se nam piše, da je v Kranjsko Loškem volilnem okraju večina volilnih mož za gg. Detelo in Golobiča.

— (O volitvah na Goriškem) se nam piše: Prve volitvene bitke na Goriškem so končane. Na vseh voliščih je šlo vse gladko — samo v Gorici — za okraj Goriške okolice je bil precej živahen boj. Na Krasu sta jednoglasno zopet izvoljena dosedanja poslanca dr. Abram in Mohorčič, v Tolminu jednoglasno dr. Gregorčič in dr. Nik. Tonkli, v Gradišči jednoglasno izvoljena Del Torre in Dottori, v Gorici pa so nekateri volilci duhovskega stanu v zadnjem trenutku štreno zmešali — tako da je prodrl zraven viteza dr. Tonklja kandidat, o katerem ni prej nihče sanjal ne — profesor bogoslovja Tomaž Čerin. Vitez dr. Tonkli je dobil 75 glasov, profesor Čerin 65, — nasprotna kandidata profesor Berbuč in dr. Rojca pa sta propala s 44 glasovi vsak. Vipavska stran se je potezala za ta dva

svoja rojaka — Briski volilci pa — so na cedilu pustili svoje društvo „Slov. jez“, katero je bilo tudi ista dva gospoda vsprejelo za svoja kandidata. — Prof. Čerin je torej jedini homo novus, mej dosedanjimi izvoljenci; mož učen, naroden, značajan, koji menda sam ni kriv, da je po takem načinu v zbor prišel, po kakršnem je ravno prišel, kateri je pa svoji nalogi kos in jo bo gotovo tudi vestno sploval. O volitvi kmetijskih občin Goriške okolice bi se lahko reklo, da so mnogo grešili pristaši te in one stranke in da mora vsak pravi rodoljub iskreno želeči, — da se iz teh pregreh ne izcimijo nevshečni nasledki. O tem hočemo pozneje jedenkat jasneje govoriti.

— (Naš pesnik g. J. Cimperman) je zložil prekrasno slavnostno pesen Vodniku, hatero bode priobčil naš list v prihodnji številki.

— (Pri koncertu,) ki bode jutri ob 8. uri zvečer na čast Vodnikovim častilcem na čitalničem vrtu, bode igrala Blejska zdravška godba (Oddelek godbe Dunajskega dvornega gledišča) več novih komadov, mej njimi valček: „Ob blejskem jezeru“, zložil kapelnik te godbe g. Weiss. „Slavec“ pa šestdeset pevcev broječ, pel bode 8 do 10 zborov.

— (Vodnikove slavnosti v Zgornji Šiški) dne 30. t. m. popoldne udeležilo se bo tudi društvo „Sokol“, ter bo s telovadbo pomnožilo zanimivi spored te ljudske veselice.

— (Polaganje vencev na Vodnikov spomenik.) Na prošnjo osmošolca g. Bulovca, predloženo po gimnazijskem vodstvu, je tukajšnji deželni šolski svet osmošolcem in višjim gimnazijcem dovolil udeležiti se Vodnikove slavnosti in položiti na spomenik po jeden venec, a gimnazijskemu vodstvu naročil, potrebno ukreniti, da na teh vencih ne bode niti trakov, niti napisov.

— (Družba sv. Mohora) bode po posebnem zastopniku položila venec s trakom pred Vodnikov spomenik.

— (Akademično društvo „Slovenija“) bode tudi položilo venec na spomenik Vodnikov.

— (Venec pred Vodnikov spomenik) bode položila tudi Celjska čitalnica.

— (Okrajni zastop in občinski svet Sevnjski) bode pri Vodnikovi slavnosti zastopal g. Fran Veršec, notar v Sevnici.

— (S Koroškega) se bodo udeležili pri Vodnikovi slavnosti še: gospa Pija Stuller, posestnica pri Jezeru; J. Šenk od Jezera, M. Šervicelj, posestnik na Golšavem; Lenart Lavre, Tom. Pušl, Ignacij Miklavc, kmetje iz Šmihela pri Pliberku; Florjan Binkle iz Apač.

— (Ljubljansko občinstvo) opozarjamo, da se bodo koroški Slovenci pripeljali jutri popoldne ob 5. uri z gorenjskim vlakom. „Sokol“, pevsko društvo „Slavec“, slavnostni odbor itd. jih bodo pričakovali na kolodvoru, kateremu nasproti sta postavljena dva mlaja z zastavami. Na kolodvoru Rudolfove železnice pa bode pozdravljala Šišenska čitalnica došle prelube nam goste.

— (Iz Šentvida nad Ljubljano) pridejo k Vodnikovi slavnosti čitalnica z zastavo, katoliško društvo rokodelskih pomočnikov z zastavo in prostovoljna požarna bramba.

— (Iz Postojine) se nam poroča, da se bode čitalnica s svojo zastavo udeležila Vodnikove slavnosti.

— („Mir“) izšel je povodom Vodnikove slavnosti v praznični obliki. Na prvi strani ima v okusnem okviru članek „Valentinu Vodniku“, potem pa dopis „Potovalcem v Ljubljano“ in obširnej članek „Vodnikova slavnost.“

— (Slava Vodniku.) Pod tem naslovom izdala je v spomin na Vodnikovo slavnost naša marljiva „Krajcarska družba“ prav ličen album v vizitničem formatu, obsegajoč fotografičnim potom razmnožene slike, ki se tičejo slavljenca. Mej tem omenjamo posebno njegovo podobo, lastnoročni životopis, Koprivnik, kjer je Vodnik župnikoval itd. Slike je mojstersko zvršila tvrdka Angerer in Goeschl na Dunaji. Gotovo bo vsak Slovenec z veseljem segel po tem lepem spominu na Vodnikovo slavnost, že zategadel, ker je to prvo delo te vrste na Slovenskem in je njegov čisti dohodek namenjen „Narodnemu domu“. Mej slavnostnimi dnevi razprodajala se bo knjižica po javnih prostorih. Cena knjižici znaša 30 kr.

— (Vnanjim gg. gostom) naznanjamo, da je dovolj stanovanj na razpolago ter se nikomur ni bati, da ne bi dobil prenočišča.

— (Knezoškof dr. Stepischnegg) se še ni na bolje obrnilo in vladika dr. Zwerger, ki ga je ta teden obiskal izrekel se je, da skoro ni upanja več. Knezoškof dr. Stepischnegg je že čez 73 let star in že od l. 1863. škof Lavantinske vladikovine.

— (Imenovanje.) Poštni oficijal g. Ivan Basaj imenovan je poštним kontrolorjem za Gorico.

— (Bralno društvo v Mengši) imenovalo je prečastitega gosp. Ant. Koblarja, bivšega kapelana v Mengši, v hvaležno priznanje izrednih zaslug za ustanovitev našega društva v svoji javni seji, jednoglasno svojim častnim udom.

— (Deželna filokserna komisija) je izbrala g. dr. Vošnjaka deželnim zastopnikom v državni filokserni komisiji.

— (V deželnem muzeji Rudolfinumu) ureja g. kustos Alf. Müllner posebno sobo Vodniku na čast. Razpostavljena bodeta v tej sobi prvi Ganglov osnutek Vodnikovega spomenika, podoba Vodnikova izdelana v polovici naravne velikosti od g. Gangla, Vodnikovi spisi, knjige, časniki, slike iz Vodnikove dobe itd. Muzej bode 29. t. m. dopoludne brezplačno pristopen.

— (Muzejsko društvo) izdalo je te dni drugi letnik svojih izvestij. Prvi letnik izšel je pred 23 leti, letos stoprav bilo je možno izdati drugzega, to pa le, kakor je g. prof. Wallner na občnem zboru hvaležno poudarjal, vsled darežljivosti deželnega zbora kranjskega, ki je društvu poklonil 400 gld. Društvena izvestja (Mittheilungen des Musealvereines für Krain) obsejajo na 381 str. društveno kroniko, imenik članov (katerih je vseh vkupe 82) razprave in članke, ki so jih spisali Vladimir Milkowicz, prof. Anton Kaspret, Julij Wallner, Viljem Voss in vladni svetnik Anton Globočnik, od katerega je tudi jako pregledno sestavljeni arheološki zemljovid Kranjske. Muzejska izvestja so polna zanimivega in spretno obdelanega gradiva in ker se bodo sedaj redno izdajala, naj bi bila vabila k pristopu za vse naše deželane, ki še neso člani muzejskemu društvu.

— (O Kosovski slavnosti v Ravanici) ima „Srbobran“ telegram, ki javlja, da je Dunavsko parobrodsko društvo preklicalo že dovoljeno znižano vožnjo in da se bode železnica Vrtnik-Ruma, ki bi imela dne 25. t. m. pričeti vožnjo, otvorila še le po Vidovdanu. Prihod pevskih društev iz Banata in Bačke je prepovedan.

— („Popotnika“) izšla je 12. številka. Vsebina: Ljudski učitelji — narodni učitelji. — osnovni učitelji. — Vzgoja in zgornost pri Rimljanih. — Nekoliko črtic iz domače vzgoje v prostih Slovencih. — Pedagogički razgled. Šole za slepce v Franciji. — Dopisi. — Poslano. Didaktikon. — Novice in razne stvari. Natečaji.

— (Dvorazredna ljudska šola v Velikem Gabru) je od 21. junija t. l. zaradi dobercev, ki so se prikazali v šolskem poslopi v rodolini nadučitelja Josipa Zajca zaprta. Zboleli sta dosedaj njegovi hčerki: Ernestina in Hema.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. junija. Poveljnikom 10. voja v Przemyslu določen je podmaršal Krieghammer.

Stuttgart 26. junija. Cesar Viljem obiskal je ruskega prestolonaslednika in druge visoke osebe vsprejel obisk kraljev.

Beligrad 26. junija. Kralj Aleksander v spremstvu regentov Protića in Belimarkovića in vseh ministrov dospel v Kruševac. Praznično okrašeno mesto polno slavnostnih gostov. Gostje še prihajajo.

Novo Mesto 27. junija. Dr. Josip Rosina danes umrl.

Sigmaringen 27. junija. Cesar in cesarica zvečer iz Stuttgarta semkaj dospela in bila vsprejeta od vse visoke gospode. Krasna razsvetljava, velika naudušenost ljudstva.

Bruselj 27. junija. Pri Cineyu v provinciji Namur pripetila se je zvečer na železnici nesreča. Lokomotiva in 15 voz zdrobljenih.

London 27. junija. Izvestje Reuterjevo: V diplomatskih krogih se govori: Waddington izjavil Salisburyju, da bode francoska konverzija pritrdila, ako se ne določi samo dan izpraznitve, temveč ako se tudi razveljavi angleško-turška konvencija, ki jo je Wolff sklenil v Carigradu. Iz Kajire se javlja: Angleška vlada je odklonila, da bi se vprašanje ob izpraznitvi obravnavalo v zvezi s konverzijo.

Pogajanja so se nekda ustavila. Vincent vrne se nemudoma v Kajiro,

Razne vesti.

* (Izredna dobrotnica.) Gospica Andréjeva v Parizu prodala je vse svoje bisere vredne 250 000 gld. in podarila skupljeno vsoto ustanovi otroške bolnice v predmestju mestnih ubožcev.

* (Pariško svetovno razstavo) obiskalo je preteklo nedeljo, 23. t. m., 210 000 oseb.

* (Slepar — bančni načelnik.) Iz Pariza se 21. t. m. javlja: Te dni vršila se je tukaj sodna obravnava proti Jakobu Meyerju, ustanovitelju in načelniku bivše banke „Société Mobilière“, kateri je bil, kakor smo o svojem času že poročali, novembra pret. leta ostavivši sleparskih dolgov več nego za 4 milijone frankov iz Pariza pobegnil. Sleparja prijeli so v Belgiji in ga aprila t. l. semkaj poslali. Meyer obljubljal je v dveh na novo ustanovljenih borznih listih, katera sta ga stala v dveh letih 500 000 frankov, lahkovernemu občinstvu velikanske dobičke. Mnogo čitateljev in naročnikov izročilo mu je vsled tega za borzne spekulacije obilo novcev in vrednostnih papirjev, katere je pa načelnik zastavil ali samolastno prodal ter skupljeno vsoto zapravljal, dokler je bilo možno. Po njegovem begu našli so v blagajni samo — 25 centimov. Nesrečno ljudstvo zgubilo je na ta način ves denar, nekatere osebe celo vse svoje premoženje, kakor udova Archenbaultova n. pr. 700 000, druga gospa 220 000, nek general 140 000 frankov itd. Danes prisodilo je sodišče Meyerju jedno leto ječe in 5000 frankov globe.

P. n. Ljubljanskim meščanom!

Imenitna slavnost se bode praznovala v Ljubljani dné 30. junija 1889. Odkril se bode spomenik **Valentinu Vodniku**, prvemu slovenskemu pesniku. Ljubljana bode pokazala ta dan, da tudi ona proslavlja probuditelja Slovencev, kateri je mnogo let živel v Ljubljani in tukaj izdihnil svojo blago dušo dné 18. prosinca 1819. leta. Odbor se torej obrača do gg. Ljubljanskih meščanov s prošnjo, da naj okrasijo hiše z zastavami.

Ljubljana, dné 26. junija 1889.

Odbor za Vodnikov spomenik.



Bratje Sokoli!

Zbirališče bode v čitalnici in sicer: dné 28. junija točno ob štirih popoldne; dne 29. junija t. čno ob petih popoldne; dne 30. junija točno o polu desetih dopoldne in točno ob štirih popoldne.

Bratje! Ker bode o slavnostnih dneh obilo gostov iz vseh slovenskih pokrajin v Ljubljani, pokažite z obilno udeležbo v društveni opravi, da je „Sokol“ vedno še isto društvo, katero je lani doživelo toliko sočuvstva od vsega slovenskega naroda.

Na zdar!

V Ljubljani, dne 26. junija 1889.

Ivan Hribar,
starosta.



Pevci pozor!

Danes zvečer ob 8. uri pevska skušnja za Vodnikovo slavnost. Po skušnji razdelila se bodo pevska znamenja onim gg. pevcem, ki so do zdaj skušnje obiskovali in svoje ime javili g. pevovodji.

I. skupna glavna skušnja bode v soboto popoldne ob treh in II. v nedeljo zjutraj točno ob osmih v čitalnični dvorani, kjer bode zbirališče vseh pevcev. — Z dežele došli pevci dobili bodo znamenja pri skupni skušnji v čitalnici.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

26. junija.

Pri **Malič**: Meszey iz Veszprana. — Gozani iz Radovljice. — Walka iz Reke. — Bajardi iz Grada. — Lichtenberg iz Hallerstina. — De Rano iz Trsta. — Jahn iz Haaga. — Rührli iz Prage.

Pri **Slonu**: Peternel iz Celovca. — Kladva iz Il. Bistrice. — dr. Savnik iz Kranja. — Babnik iz Litije. — Schwarz iz Opatije. — Tomšič iz Istrije.

Umrlí so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

24. junija: Marija Pertel, mizarjeva žena, 39 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. junija	7. zjutraj	737.6 mm.	18.6° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	737.0 mm.	24.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	737.7 mm.	19.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 20.7°, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.00	82.20
Srebrna renta	83.80	83.10
Zlata renta	108.95	108.75
5% marcna renta	98.95	98.35
Akcije narodne banke	905.00	905.00
Kreditne akcije	301.00	299.25
London	119.35	119.25
Srebro	9.46	9.45 1/2
Napol.	5.66	5.67
C. kr. cekini	58.25	58.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	172
Ogorska zlata renta 4%	100	40
Ogorska papirna renta 5%	100	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	25
Kreditne srečke	100 gld.	182
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	122
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	231	75

Iskrena zahvala.

Za skazano občno srčno sočutje ob smrti blagega pokojnega

KAROLA DEMŠERJA

jub. šolskega vodje, župana i. t. d. v Senožečah,

zlasti njega milim prijateljem za mnoge darovane vence, gg. kolegam, gg. pevcem, gg. uradnikom, slav. čitalnici, domačim in oddaljenim občinskim zastopnikom, čest. osobju tukajšnje pivovarne in vsem mnogoštevilnim udeležencem spreveda do preranega groba — izrekamo tem potom najtoplejšo zahvalo.

Senožeče, v 26. dan junija 1889.

(491)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Pokojni moj oče gospod Anton Pohr, nadinženier južne železnice, bil je pri zavarovalni družbi za življenje

The Gresham v Londonu

za znatno vsoto v mojo korist zavarovan.

Generalni zastop v Ljubljani izplačal je meni takoj, ne da bi kaj odrgal, najtočneje omenjeni znesek, zatorej izrekam javno njemu in slavnej družbi najiskrenejšo zahvalo ter to družbo vsakemu najtoplejšo priporočam.

V Celovci, dne 25. junija 1889.

(490)

Terezija Kassl roj. Pohr.

Za izlet v Trbiž

dne 29. t. m. ob 6. uri 45 min. zjutraj dobivajo se že od danes naprej vozni listki po nižani ceni v prodajalnici voznih listkov g. Josipa Paulina v Ljubljani, Marijin trg št. 1, torej ne na kolodvoru. (492)

V obilo udeleževanje se p. n. občinstvo uljudno vabi.

V vseh trafikah.

(96—13)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE PRISTNI
LE HOUBLON
FRANCOSK FABRIKAT
CAWLEY-a & HENRY-a v PARIZU.
! PRED PONAREJANJEM SE SVARI !

Na cesarja Josipa trgu.

Karola Gabriel-a

veliki svetovnoznani

(468—5)

PANOPTIKUM in MUZEJ.

Prav malo časa še tukaj.



Prav malo časa še tukaj.

Vsak torek in petek dan za dame.

Znižana ustopnina:

Od sedaj ustopnina samo 10 kr., otroci 5 kr. — Za vse oddelke brez vsakega doplačila samo 20 kr., za vojake do narednika 10 kr.

Radenska
kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v želodci, mokri, dolgotrajnemu kataru dihal, zlateji žili in zlatenici.

Pokusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Cantani, Ure so dokazali, da ima ogjenokisliti največjo raztopilno moč pri sečnokislinskih izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejše učinke Radenske kisla vode.

Kot okrepilnoča pijača a vinom ali sadnimi sokovi in sladkorjem pomešana, je Radenska voda v obče priljubljena.

Kopališče Radensko
Kopanje v slatini in v jeklenici upliva posebno pri: protinu, bolečinah mokri, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabostih i. t. d.

Stanovišče po cen.
Prospekt (brezplačno) od radenskih kopališč: kopališče Radensko blizu Ljutomeru.

Radenska kisla voda, ob vznožji Slovenskih gor, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kisla voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vendar se neni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislimi vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši. (264—11)

Zaloga Radenske kisla vode pri F. Plautz-i in M. Kastner-ji v Ljubljani.

Na čast
k
VODNIKOVI SLAVNOSTI
došlim gostom
bode
dne 28. junija t. l.
KONCERT
na čitalničnem vrtu.

Orkestralni del oskrbuje
Blejska zdravniška godba,
pevsko društvo
„SLAVEC“
bode pa iz prijaznosti pelo več zborov.
Začetek ob 8. uri. Ustopnina 30 kr.
K obilni udeležbi vabi
ODBOR.

KMETOVALEC.

Iustrovan gospodarski list s prilogo „Vrtnar“.

Uradno glasilo
c. kr. kmetijske družbe vojvodine kranjske.

Urejuje Gustav Pirc, družbeni tajnik.

„Kmetovalec“ izhaja 15. in zadnji dan v mesecu ter stoji s prilogo vred 2 gld., za gg. učitelje in ljudske knjižnice pa le 1 gld. na leto. — Udje c. kr. kmetijske družbe kranjske dobivajo list brezplačno.

Inserati (oznanila) zaračunajo se po nastopni ceni: Inserat na celi strani 16 gld., na 1/2 strani 8 gld., na 1/4 strani 5 gld. in na 1/8 strani 3 gld. Pri večjih naročilih velik rabat. Družabnikom izdatno ceneje. Vse inserate zunaj Kranjskega sprejemata le Haasenstein & Vogler na Dunaji (Wien, I., Wallfischgasse Nr. 10).

Vsa pisma, naročila in reklamacije pošiljati je c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 5.

Z l. 1889. nastopi „KMETOVALEC“ VI. letnik. „KMETOVALEC“ je edini večji gospodarski list in ob enem najcenejši, zato ni čuda, ako je med najbolj razširjenimi slovenskimi listi. V l. 1888. prinesel je „KMETOVALEC“ na 212 straneh velike oblike 80 večih in 105 manjših gospodarskih in sicer poljedel-85 večih in 78 manjših sadjarskih in vrtnarskih člankov ter blizu 70 podob. „Vrtnar“ je poseben vrtnarski strokovni list, katerega dobivajo naročniki „KMETOVALECA“ zastopj. „Vrtnar“ je danes za naprednega kmetovalca tako važno, da ne sme biti slovenskega gospodarja brez teh koristnih listov. — „KMETOVALEC“ s prilogo „Vrtnar“ stoji na leto 2 gld., gg. učitelji plačajo pa le polovico. Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo „KMETOVALECA“ zastopj. — Naročila sprejema c. kr. kmetijska družba v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 5. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobijo vse izšle številke. (874—7)